

Sygn. akt I CSK 660/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. M.
przeciwko NSZZ [...] Region [...]
o ustalenie nieważności uchwał,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 16 kwietnia 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania przed Sędem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Zdaniem skarżącego, w sprawie występują istotne zagadnienia prawne oraz zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości. Dotyczą one kwestii, czy na gruncie art. 58 § 1 k.c. można uznać za sprzeczną z art. 38 k.c. uchwałę o wykreśleniu z właściwego rejestru zakładowej (międzyzakładowej) organizacji związkowej podjętą, co prawda przez kompetentny organ związku zawodowego, ale z naruszeniem określonych w statucie tego związku wymogów dotyczących zasad podejmowania takich uchwał oraz czy w statucie osoby prawnej można skutecznie zastrzec, że uchwały organów tej osoby podjęte z naruszeniem statutu są nieważne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie jednolicie przyjmuje się, że zagadnienie prawne stanowiące podstawę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania musi być istotne, jak również powinno mieć znaczenie dla praktyki sądowej i rozwoju judykatury (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie

publ., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, nie publ.), gdyż w tym właśnie przejawia się istota skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka procesowego zawierającego elementy o charakterze publicznoprawnym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 października 2007 r., sygn. akt I CSK 292/07, nie publ.). Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., rozumieć należy abstrakcyjny problem interpretacyjny o charakterze precedensowym, mający znaczenie dla rozwoju prawa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2009 r., II CSK 29/09, nie publ. oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, niepubl.). Przetawione przez skarżącego zagadnienie prawne, oparte na szczególnych okolicznościach faktycznych, nie spełnia wyżej określonych cech.

Natomiast w związku z podnoszoną skardze kasacyjnej koniecznością wykładni, która powinna odnosić się do kwestii wywołującej faktyczne różnice poglądów i rozbieżności w judykaturze (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 czerwca 2013 r., V CSK 420/12, nie publ., z dnia 24 września 2013 r., III SK 5/13, nie publ., z dnia 5 grudnia 2013 r., III SK 25/13, nie publ. oraz z dnia 5 grudnia 2013 r., II CSK 244/13, nie publ.), trzeba podnieść, iż kwestia znaczenia statutu osoby prawnej była rozważana w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. m. in. wyrok z dnia 27 czerwca 2012 r., IV CSK 557/11, niepubl; uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2013 r., OSNC 2014/3/23).

Mając powyższe na uwadze a także brak podstaw do przyjęcia Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uwzględniając szczególne okoliczności sprawy oraz sytuację majątkową powoda, Sąd Najwyższy orzekł o kosztach, na podstawie art. 102 k.p.c.